

چت‌جی‌پی‌تی!

محمد صالح مصلحیان*

توجه کنیم:

• هر فرد نویسنده‌ای باید مسئولیت صحت و اصالت کار خود را بپذیرد. در حال حاضر چت‌جی‌پی‌تی نمی‌تواند این مسئولیت را بپذیرد. مهم‌تر از آن نوشته چت‌جی‌پی‌تی را نمی‌توانیم نوشته خودمان بپنداریم.

• هر فرد وقتی ادعای نویسندگی متنی را دارد معنایش این است که آن متن حاصل تلاش، درک و ایده‌های وی است. آنچه چت‌جی‌پی‌تی به دست می‌دهد، به زبان ساده، حاصل انتخاب هر کلمه x_n بر اساس الگوریتمی معین از کلمات قبل x_1, \dots, x_{n-1} (با n کمتر از ۳۰۰۰) و نیز حجم بزرگی از منابع متنی با کمک احتمال شرطی $P_\theta(X_n = x_n | x_1, x_2, \dots, x_{n-1})$ است که در آن پارامترهایی مانند وزن‌های شبکه عصبی است. به عبارت دیگر، محتمل‌ترین واژه را یکی بعد از دیگری انتخاب و جملات را می‌سازد و به کاربر تحویل می‌دهد. البته چت‌جی‌پی‌تی بر مبنای بازخوردهایی که از کاربران می‌گیرد، الگوها را یاد می‌گیرد و دائم خودش را برای ارائه پاسخ بهتر اصلاح می‌کند.

• چت‌جی‌پی‌تی بسیار راحت‌تر و سریع‌تر از موتورهای جستجو، اطلاعات را در اختیار ما می‌گذارد. اما مراجع آن و نیز محتوایی که عرضه می‌کند ممکن است نادرست و نامعتبر باشد. پس باید با دقت و نقادانه از آن استفاده کرد. حتی عواطفی که چت‌جی‌پی‌تی بیان می‌کند، فقط کلماتی مشابه عواطف انسانی هستند که با روشی که در بالا توضیح داده شد از میان هزاران کلمه انتخاب کرده است. در حال حاضر محتوای تولیدشده توسط چت‌جی‌پی‌تی را باید خردمندانه خواند و به کار برد.

اخیراً استفاده از ربات گفت‌وگوگر چت‌جی‌پی‌تی^۱، به‌عنوان یک مدل بزرگ زبانی مبتنی بر هوش مصنوعی، برای پاسخ به سؤالات گوناگون، حل مسائل علمی، انجام تحقیق، تولید محتوا، کدنویسی، پردازش زبان، نگارش مقاله و ... مورد استفاده دانشجویان و دانش‌آموزان قرار گرفته است. این فناوری پدیده‌ای نوظهور در فرایند آموزش و پژوهش است. نفی آن توسط مخالفان، مانع توسعه و همگانی شدن آن (چنان‌که در مورد تلفن‌همراه، اینترنت، نشریات و کتب الکترونیکی، شبکه‌های اجتماعی و ... روی داد) نخواهد شد. باید با درک این امکان جدید، محدودیت‌های آن، نگرانی‌ها و تهدیدهای احتمالی‌اش، از آن استفاده کنیم؛ چنان‌که برخی دانشگاه‌ها استفاده از چت‌جی‌پی‌تی را برای دانشجویان مثلاً برای تصحیح و ویرایش متون و اساتید، به‌طور مثال، برای بهبود شیوه‌های آموزشی و ارزیابی، مجاز کرده‌اند.

شاید به‌زودی شاهد استفاده گسترده هوش مصنوعی در صورت‌بندی، درک و اثبات قضایای ریاضی شویم؛ آنچه دی‌مورا^۲ با زبان برنامه‌نویسی لین به‌عنوان یک اثبات‌کننده قضیه‌ها انجام داده است یا آنچه ایتان دایر^۳ با شبکه عصبی مینروا برای حل مسائل ریاضی با مدل‌های زبانی دنبال می‌کند. حتی به‌زعم تیموتی گوروز^۴، یکی از برندگان مدال فیلدز، شاید در آینده، هوش مصنوعی تعیین کند که چه گزاره ریاضی جالب و ارزشمند است.

هر روز، استفاده از هوش مصنوعی، با رعایت مسائل ایمنی و کاهش خطرات آن، بهینه‌تر از دیروز خواهد شد. چه بخواهیم و چه نخواهیم، هوش مصنوعی هر روز جای خود را بیش‌ازپیش در زندگی ما باز خواهد کرد. ایراداتی هم که در حال حاضر مطرح می‌شود احتمالاً با مرور زمان و گسترش علم و فناوری حل می‌شوند، هرچند ممکن است راه‌درازی در پیش باشد.

وقتی از چت‌جی‌پی‌تی استفاده می‌کنیم، بهتر است به چند نکته